

Μελίνα Στυλιανού

Θέλω να ζήσω

FYLATOS PUBLISHING

Copyright για την ελληνική έκδοση
Μελίνα Στυλιανού
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2023

Συγγραφέας: ΜΕΛΙΝΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια: Χριστίνα Τουρλάκη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, του συγγραφέα, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και του συγγραφέα σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail. contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-205-9

Μελίνα Στυλιανού

Θέλω να ζήσω

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXIII

Αφιερωμένο στον Παναγιώτη Νικολάου

Περιεχόμενα

Θέλω να ζήσω	11
Το άλλο μου ολόκληρο	12
Άνθρωπε	13
Το μικρό παιδί	14
Τα νιάτα	16
Ελλάδα	17
Γελασμένε μου εαυτέ	18
Μυαλό VS Καρδιά	19
Η φτώχεια της ζωής μου	20
Εσύ έζησες ή συμβιβάστηκες;	21
Η αφύπνιση	22
Κανείς δεν είναι κανενός	23
Η φύση του ανθρώπου	24
Παρακαταθήκη	25
Ταξίδια	26
Στιγμές	27
Πάντα να θυμάσαι	28
Το αεροπλάνο	29
Φεύγοντας	30
Τα πάθη	31
Μην τον κρίνεις	32
Καρδιά μου	33
Αν ήθελα	34
Μάνα πατρίδα	35
Ο προσγειωμένος	36
Δώσε πόνο	37
Ο θυμωμένος	38
Ο Θάνατος	39

Τα ανείπωτα	40
Σπαταλημένα χρόνια	41
Το Αγρίμι	42
Η δύναμη της σιωπής	43
Η μνήμη	44
Η μάσκα	45
Τα μάτια	46
Το τρένο της ζωής μου	47
Αν δε με θέλει η μάνα σου	48
Φοβάμαι τους ανθρώπους	49
Η Έπαρση	50
Ντράπηκαν να ζήσουν	51
Ο θόρυβος της αγάπης	52
Ανήκω	53
Δε μίλησε	54
Αγράμματος γεννήθηκα	57
Μη συμβιβάζεσαι	58
Παρατεταμένη κραυγή	59
Χριστέ μου	60
Μια χούφτα είναι ο άνθρωπος	61
Να θυμάσαι	62
Προδοσία	63
Δεν παρατώ το όνειρο	64
Λάθος άνθρωπος	65
Ελεύθερος γεννήθηκα	66
Ο Γολγοθάς	67
Πάσχα	68
Κραυγή	69
Γαλανόλευκη	70
Περιουσία μου	71
Το άλλο μου μισό	72
Θάλασσα	73

Κομματισμένη καρδιά	75
Το κουτί	76
Πατρίδα μου	77
Κι αν δε μ' αγάπησες	78
Λευτεριά	80
Έφυγα	81
Αν θέλεις ευτυχία να νιώσεις	82
Η σκέψη πάντα ενώνει	83
Ψάξε νόημα	84
Αν μ' αγαπάς	85
Εξαρτήσεις	86
Ζητώ την ελπίδα	87
Τα Σκουπίδια	88
Αγαπώ με το μυαλό	89
Μην παραπονιέσαι μάνα	90
Τόσο μπόρεσα	91
Ειρήνευσε	92
Δεύτερη ευκαιρία	93
Η αχαριστία	94
Αν ήσουν αγάπη	95
Έτσι ξαφνικά	96
Ο χαμένος	97
Εαυτέ μου	98
Αντέχω	99
Μεθυσμένη μου αγάπη	101
Αν με προδώσεις μια φορά	102
Ματαιότητα ζωής	104
Εγώ και εσύ	106
Μοίρα μου	107
Υποθέτεις	108
Φαντασία μου	109
Έρωτας	110

Για σένα	112
Αθάνατη ζωή	114
Καρδιά μου	115
Η αγκαλιά του έρωτα	116
Περστικοί διαβάτες	117

Θέλω να ζήσω

Θέλω να ζήσω, θέλω να μάθω, έχω δικαίωμα στη ζωή.
Θέλω να ζήσω χωρίς πόλεμο, χωρίς μίσος, χωρίς αδικία
σ' έναν κόσμο που όλοι και όλα θα είναι ενωμένοι.
Θέλω να ζήσω με όλους τους συνανθρώπους ειρηνικά, φιλικά
και ανθρώπινα.

Θέλω να ζήσω με όλους τους γύρω μου
μεγάλους, μικρούς, νέους, γέροντες.
Ποτέ κανείς να μην ξεχωρίζει και όλοι να είναι ίσοι και ενωμένοι.
Θέλω να ζήσω σε έναν κόσμο που δε θα υπάρχουν
παιδιά πεινασμένα,
μάνες που να κλαίνε για τον χαμό των παιδιών τους,
οικογένειες στερημένες από την αδικία της ζωής.

Θέλω να ζήσω σε μια κοινωνία με έναν σκοπό,
με μια πορεία, με ένα όραμα, τον άνθρωπο!
Θέλω να ζήσω σε έναν κόσμο που ζει για την αγάπη,
που ζει για την ευτυχία της ζωής και όλοι να ζούμε ενωμένοι.
Θέλω να ζήσω...

Το άλλο μου ολόκληρο

Αριστερά στο στήθος, μια καρδιά μεγάλωνα,
που ρημαγμένη και ραγισμένη τη γνώρισες.
Αφέθηκα στα μάτια σου
και πίστεψα στων χειλιών σου τα λόγια.
Τα φτερά μας ανοίξαμε για μια πορεία κοινή.
Μαζί σου ατένιζα το ηλιοβασίλεμα που τόσο λαχταρούσα να δω.
Κοντά σου έμαθα να ζω την «ευτυχία του εμείς».
Και το εγώ το αφήσαμε στην απ' έξω.
Πλαγιάζοντας στο δροσερό κρεβάτι μας, χαμογελώντας
μ' αγκαλιάζεις,
και λαχταρώ να ξημερώσει για να σε δω να ξυπνάς δίπλα μου πάλι.
Στη σκέψη σου η καρδιά μου φτερουγίζει
και το χαμόγελο σχηματίζεται γλυκά στα χείλη μου.
Αγάπη της ζωής μου σε αποκαλώ, γιατί από ανάγκη δε σε διάλεξα.
Από επιλογή και έρωτα, στο πλάι μου σου έδωσα θέση.
Την ευαίσθητή μου καρδιά σου εμπιστεύτηκα δειλά
και είδα με πόση αγάπη την έβαλες στην αγκαλιά σου.
Στοργικά και τίμια το χέρι σου κρατώ και σου χαμογελώ.
Το φωτεινό σου πρόσωπο μια ζωή θα κοιτάζω,
και θα χαίρομαι που δίπλα μου σ' έχω.
Το άλλο μου ολόκληρο στα μάτια σου το βλέπω,
και μια ζωή δίπλα σου θέλω να ζω...

Άνθρωπε

Όσα κι αν απόκτησες άνθρωπε,
όσο κι αν έφτασες ψηλά,
μην ξεχνάς τα χαμηλά
απ' όπου ξεκίνησες.
Άκαρδος μη γίνεις.
Αξία στην ψυχή
έχει αυτός που μέσα από το ύψος του
χαμηλά μπορεί να δει,
να νιώσεις, να θυμηθεί.
Αξία ανεκτίμητη η ταπείνωση.
Άνθρωπος είσαι!
Ως άνθρωπος πρέπει να φέρεσαι και να νιώθεις...

Το μικρό παιδί

Ήταν ευαίσθητο από παιδί,
από μικρός φοβόταν και δε μιλούσε.
Καθόταν στη γωνιά του ήσυχος.
Κι όταν τα άλλα παιδιά
του έπαιρναν το φαγητό μέσα απ' τα χέρια
δεν έλεγε τίποτα.
Τους έδινε και τα παιχνίδια του κι αυτός δεν είχε.
Κάθε βράδυ στεναχωρημένο κοιμόταν
και σκούπιζε το δάκρυ του γρήγορα και απότομα
να μην τον δει κανείς.
Κάθε βράδυ κοιμόταν με την ελπίδα πως όταν μεγαλώσει
θα βρει κάποιον να τον αγαπήσει πραγματικά.
Και πέρασαν τα χρόνια και μεγάλωσε,
και ξαναζούσε τα ίδια και τα ίδια.
Έβρισε πολλές φορές τη μοίρα του
γιατί τον αδικεί.
Και έλεγε κρυφά στο μαξιλάρι.
Μια μέρα ξύπνησε!
Το μικρό παιδί μεγάλωσε, ξαφνικά
και είδε τα πράγματα με άλλη οπτική.

Σταμάτησε να δίνει όταν έβλεπε πως δεν παίρνει.
Σταμάτησε να νοιάζεται όταν έβλεπε ότι δεν τον νοιάζονταν
και γενικά, σταμάτησε
όχι από εγωισμό ή κακία,
αλλά επειδή απογοητεύτηκε, κουράστηκε και έμαθε!
Έμαθε πως οι άνθρωποι ξεχνούν,
δε σέβονται, πληγώνουν, δεν εκτιμούν, προδίδουν.
Έμαθε και σταμάτησε να δίνει!
Κι μοίρα του άλλαξε!
Οι πληγές ξεκίνησαν να επουλώνονται,
και γιατρεύτηκε!
Ένωσε για πρώτη φορά πως αγαπά τον εαυτό του
και τότε ήταν που ξεκίνησε να ζει!
Μέσα από την αγάπη που του έδειξαν εκείνοι,
οι λίγοι και καλοί, που πραγματικά τον αγαπούσαν.
Το μικρό παιδί μεγάλωσε και στάθηκε στα πόδια του
καθώς έμαθε ν' αγαπά τον εαυτό του, όπως του όφειλε...

Τα νιάτα

Δε χωνεύεται ο θάνατος, όση ζωή κι αν ζήσεις.
Απάτητο το πέλαγο, για να το σεργιανίσεις.
Αχώνευτη που είναι η ζωή, αν δεν την έχεις ζήσει,
κι ο ήλιος δεν μπορεί να βγει, ψυχή μου από τη δύση.

Μακάρι να 'χα δυο ζωές, για να χαρώ τα νιάτα.
Να ήταν με ροδοπέταλα, του κάρματος η στράτα.
Χάρη να μου έδινε ο Θεός, πάλι να ξαναζήσω
στα χρόνια τα νεανικά, ξανά να περπατήσω.

Μα και εδώ που έφτασα, δε λέω είναι λίγο.
Αχάριστος δεν έγινα, ούτε ποτέ θα γίνω.
Έκανα ό,τι μπόρεσα, καρδιά - ψυχή ατσάλι
δόξα να έχει ο Θεός, θα ερχόμουναι και πάλι.

Έχει γλύκα η ζωή και μες τα βάσανά της
και κάποιες δύσκολες στιγμές, μονά ζυγά δικά της
έκανα ό,τι μπόρεσα, καρδιά ψυχή - ατσάλι
δόξα να έχει ο Θεός, θα ερχόμουναι και πάλι...

Ελλάδα

Εθνικός ύμνος ηχεί στην πλάση.
Και καρδιά κτυπά στην Ελλάδα.
Και ο ήλιος ανατέλλει απ' την Ελλάδα.
Το κρασί από αμπέλι ελληνικό,
από άγια χώματα βγαλμένο,
από βάφτισμα μυρωμένο.
Και κλίμα θερμό,
και ο ήλιος στην πατρίδα μου αγέρωχος.
Κύμα κτυπά στον βράχο και η σημαία κυματίζει!
Τύχη νιώθω στην καρδιά
για το βάρος της Ελλάδας που σηκώνω στην πλάτη μου.
Και τιμή μαζί.
Στα άγια χώματα της πατρίδας μου,
που με τόσους αγώνες, η σημαία κυματίζει στην καρδιά μου
και το πλοίο στα πέλαγα ξανοίγεται
και ο καθαρός αγέρας μου χαϊδεύει απαλά το πρόσωπο
και εγώ γαληνεύω στη μυρωδιά του κρασιού,
του γιασεμιού και της θάλασσας.
Περήφανος ένωσα κοιτάζοντας τη γαλανόλευκη!
Ζεστάθηκε το αίμα από το ρίγος!
Έλληνας είμαι!
Έλληνας νιώθω!
Έλληνας γεννήθηκα...

Ξεχωριστέ μου αναγνώστη, δείχνω την ευγνωμοσύνη μου για το γεγονός ότι αγκαλιάζεις την πρώτη μου ποιητική συλλογή με τα δικά σου χέρια. Εύχομαι να σε συναρπάσει και να σε εκπλήξει ευχάριστα!

Μέσα από τα ποιήματά μου, προσδίδω έμφαση στην αγάπη που πρέπει να αναπτύσσουμε προς τον εαυτό μας και στην αναγνώριση των αληθειών που αποτελούν την ουσία της ζωής.

Ο στόχος μου μέσα από αυτήν την ποιητική συλλογή είναι να ενισχύσω τη συνείδηση για την πορεία της ζωής και τις διάφορες επιλογές που μπορεί να κάνει ένα άτομο, προκειμένου να επιτύχει τους προσωπικούς του στόχους και να αντιμετωπίσει με αποφασιστικότητα τις προκλήσεις που προκύπτουν, προχωρώντας προς την αυτοπραγμάτωση.

Την ποίηση την θεωρώ ως τον αγώνα εντός του ψυχικού μας τοπίου, που επιτρέπει στην ψυχή μας να αναδειχθεί και να συμβάλει στην άνοδο του πολιτισμού μας..